

at gøre endog betydelige Indrømmelser. Men det kan neppe siges at være Mangel paa Forhandlingsvillighed, at der er visse Krav, om hvilke man straks siger, at man ikke kan gaa ind paa dem. Det er ikke ukendt under Forhandling og udelukker ingenlunde en Forhandlingsvillighed, som forhaabentlig vil sætte sig Frugt deri, at man trods tilsyneladende og ogsaa virkelig meget store Uoverensstemmelser dog alligevel vil kunne havne i et praktisk Resultat, der er acceptabelt for begge Parter, uden at man derfor behøver at sige, at den ene Part har undervunget eller underkuet den anden. Jeg skræmmes altsaa ikke af det ærede Medlems Kamptoner, jeg haaber vedblivende paa en god og frugtbringende Forhandling i Fællesudvalget.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), af hvem vi have hørt to interessante og vægtige Taler, som jeg for mit Vedkommende har glædet mig i høj Grad over, synes her at betragtes som en *magister patriæ*, Læremester for mere end een Generation her. Endogsaa et saa alderstegent Medlem som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Estrup) erkendte dette, og det er da intet Under, at jeg som en saa meget yngre Mand ligeledes erkender, at jeg har siddet ved det ærede Medlems Fødder og har lært overordentlig meget af ham, ikke mindst af de fortræffelige Taler, han har holdt her i Lørdags og i Dag. Det ærede Medlem kom med en Henstilling angaaende Tobaks- og Spiritusregaler. Ja, Tanken om dette kan ikke være en Finansminister i vor Tid fremmed. Dertil er Trangen for stor, og dertil brede de Ideer, som ligge til Grund for Regaler paa disse Omraader, sig for meget omkring i Landene. Men naar jeg dog ikke har villet gaa nogen af de Veje ved de Lovforslag, jeg her har forelagt, ligger det ikke i, at det for mig vilde være principielt umuligt at tænke mig Statsregaler paa disse Omraader, men, som det ærede Medlem ogsaa selv rigtigt antydede, i, at det er noget, som kræver saa overordentlig store Forarbejder, som er saa vanskeligt at gennemføre, og hvis Gennemførelse vilde tage saa megen Tid, at det absolut ikke vilde være hensigtsmæssigt at fremkomme med Lovforslag derom i en Periode som denne, hvor det gælder om at tilvejebringe Balance i Statens Husholdning saa snart som muligt og saa let som muligt. — Det ærede Medlem henstillede til mig, hvis et fast Laan ikke skulde kunne gennemføres til en rimelig Kurs, da at søge

andre Former end Vekselformen, og han nævnedes her fortrinsvis fleraarige Skatkammerbeviser. Jeg skal tage det ærede Medlems Henstilling under nøje Overvejelse.

Holstein-Holsteinborg: Jeg vil blot tillade mig at minde den højtærede Finansminister om, at man, som bekendt, ogsaa kan gøre en Skælm Uret. Jeg har ikke anslaaet nogen Kamptone i Dag. Jeg har tværtimod advaret imod den Kamptone, som det synes mig og mange andre, at den højtærede Finansminister og Regeringspartiet have anslaaet i denne Sag. Der er Forskel paa selv at anslaa en Kamptone og saa paa at vise, at den er bleven anslaaet fra den anden Side, og advare imod den.

Estrup: Jeg troede ikke, at man under denne Forhandling kunde faa Ordet mere end een Gang, men da jeg nu hører, at man kan faa Ordet, i alt Fald for en kort Bemærkning, frister det mig til at svare den højtærede Finansminister. Naar han bebrejdede mig som noget modsigende, at jeg betegnede det, han opnaar ved sit Lovforslag, som kun et Middel til at slide sig igennem Finansaar efter Finansaar med større og større Vanskelighed, og at jeg paa den anden Side trykkede mig ved at bevilge ham disse Par Millioner, det gælder om, fordi jeg anser det for at være uforholdsmæssigt og skadeligt at gøre det paa den Maade, der fordres her, saa ligger der i Virkeligheden ikke noget modsigende heri. Thi det, jeg bestandig har savnet hos den højtærede Minister, er, hvad jeg troede, man selvfølgelig maatte have, naar man traadte til under saa vanskelige finansielle Forhold som dem, under hvilke det faldt i den nuværende Regerings Lod at overtage Regeringen. Jeg troede, at det var en Selvfølge, at saa tiltraadte man med et bestemt Program om, hvorledes man vilde faa denne Grundelendighed ryddet til Side. Men desværre har jeg i de 3 forløbne Aar kun set det, jeg i Dag har udtrykt paa den Maade: Forsøg paa at skaffe sig Midler til at slide sig igennem Finansaar efter Finansaar, men intet, der i Virkeligheden kunde fremme det, som jeg anser for det fornødne, det, dristigt at skifte System, gennemføre det med Kraft og bringe Landets finansielle Forhold paa Fode igen. En god Kredit er den absolutte Betingelse for, at vi kunne komme fremad, og den naa vi ikke paa